

Skatteministeriet

2. juni 2021
J.nr. 2021 - 3394

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 432 af 8. april 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for forskellene på den model for udbytteskat, som den tidligere VKLA-regering forsøgte at lande med finanssektoren, og den model for udbytteskat, som denne regering har aftalt med finanssektoren.

Svar

I besvarelsen af spørgsmålet sammenlignes det udkast til en model for udbytteskat, som forelå i september 2018, med den præsenterede udbyttemodel fra det udkast til lovforslag om nettoindeholdelse af udbytteskat m.m., der har været i ekstern høring i løbet af sommeren 2020 (SAU alm. del bilag 383, 2019-20), som bygger på principaftalen med Finans Danmark.

Der er tale om den samme grundmodel, hvor de centrale egenskaber er, at der kan ske nettoindeholdelse af udbytteskat samtidig med udbetalingen af udbyttet, at der foretages stikprøvekontrol efterfølgende, og at bankerne hæfter objektivt for eventuelt for lidt indeholdt udbytteskat. Både den seneste og den tidligere version af modellen indeholder endvidere en mulighed for at søge om korrektion (refusion).

I den tidligere version omfattede korrektionsmuligheden de tilfælde, hvor en aktionær ikke kunne nå at blive forhåndsregistreret, fordi aktierne var handlet tæt på generalforsamlingsdagen, de tilfælde, hvor udbyttmodtageren ikke skattemæssigt kunne anses for ejer af aktierne, fx pga. aktielån, så aktierne derfor skulle placeres i et depot (ratepool) med en sats på 27 pct., samt de tilfælde, hvor der var sket en ”hændelig fejl”.

Det var en betingelse for at benytte korrektionsmuligheden, at aktionæren skulle være registreret af sin depotbank hos den danske skatteforvaltning, og at selve anmodningen om korrektion (refusion) ville skulle indgives af depotbanken gennem et kontoførende institut samt inden for en nærmere fastsat tidsfrist (som, når der ikke var tale om korrektion for ”hændelig fejl”, skulle være kortere end den nuværende typiske frist på tre år). Denne frist er i den seneste version af modellen fastsat til seks måneder (efter udbetalingen af udbyttet), med mindre særlige forhold gør sig gældende, jf. nedenfor.

Endvidere indgik det, at der skulle tages nærmere stilling til detaljerne for korrektion for aktionærer fra de 11 lande, hvor den konkrete dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder et eksplicit krav om, at der skal kunne anmodes om tilbageføring af for meget betalt udbytteskat. Det udestod endvidere at tage nærmere stilling til, hvad konsekvensen ville være, hvis en aktionærs depotbank ikke ønskede at tilslutte sig hæftelsesmodellen.

I den seneste version af modellen er det præciseret, at udenlandske aktionærer også vil have adgang til refusion i den situation, hvor aktionæren ikke har mulighed for at få nettoindeholdelse af udbytteskat, fordi aktionærens bank ikke ønsker at tilslutte sig hæftelsesmodellen, og hvor aktionæren derfor vil få indeholdt 27 pct. i udbyttekildeskat. Også i disse situationer skal aktionæren dog – som udgangspunkt – være registreret af sin depotbank hos den danske skatteforvaltning for at kunne indgive en refusionsanmodning, og anmodningen om refusion skal indgives af depotbanken gennem et kontoførende institut.

I den seneste version af modellen er det derudover konkretiseret, at der grundlæggende ikke kan stilles krav om at ændre den nuværende refusionsadgang for aktionærer, der kommer fra et af de 11 lande, hvor den konkrete dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder et eksplicit krav på at kunne anmode om refusion. Dvs. aktionærer fra disse lande vil fortsat kunne anmode om refusion uden forhåndsregistrering, uden at anmodningen skal ske gennem et kontoførende institut, og inden for de tidsfrister, der følger af de pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Det er endvidere præciseret, at i de situationer, hvor en udenlandsk aktionær ikke kan erklære sig som retmæssig ejer af alle de udbytter, der udbetales vedrørende depotet, fx fordi der kan være lånte aktier på depotet, og hvor aktionæren derfor ikke kan forhåndsregistreres og få nettoindeholdelse (men altid vil få indeholdt 27 pct. i udbyttekildeskat), kan der ikke stilles krav om, at aktionæren skal være registreret på forhånd for at kunne anmode om refusion. Også i disse tilfælde vil det dog være et krav, at selve refusionsanmodningen skal indgives af depotbanken gennem et kontoførende institut, samt at dette skal ske inden for en frist på seks måneder.

Der henvises til *svaret på SAU alm. del – spm. 465 (folketingsåret 2020-21)* for en uddybning af mulighederne for at søge om refusion i det seneste modeludkast.

I både den seneste og den tidligere version af modellen hæfter bankerne objektivt, hvis det ved en stikprøvekontrol konstateres, at der er indeholdt for lidt udbytteskat. Bankernes hæftelse omfatter stikprøvekontrollen af den pågældende udbytteudlodning, uanset om en kontrol muligvis afslører, at en bestemt aktionær måtte have betalt for lidt i udbytteskat ved andre udlodninger. Hæftelsesmodellen hindrer dog ikke, at Skatteforvaltningen, fx på et erstatningsretligt grundlag, kan gøre et ansvar gældende, i det omfang dette efter gældende ret i øvrigt er muligt.

Det en forudsætning for at kunne opnå indeholdelse af udbytteskat med en sats på mindre end 27 pct., at den udenlandske aktionær har underskrevet en særskilt erklæring, hvori vedkommende erklærer at være den retmæssige ejer af udbyttet på det pågældende depot. Viser det sig i en stikprøvekontrol, at en aktionær, som har fået nedsat skattesats, ikke var den retmæssige ejer af udbyttet – fx fordi vedkommende har deponeret lånte aktier på depotet, selv om vedkommende har underskrevet erklæring om det modsatte – hæfter bankerne for den for lidt betalte udbytteskat.

For så vidt angår særlige aktionærtyper, som er berettiget til en lavere sats end standard-satsen, skal Skatteforvaltningen forhåndskontrollere og -godkende disse aktionærers skattemæssige status, og bankerne hæfter ikke for, at den danske skatteforvaltning efterfølgende ændrer vurdering af disse aktionærers skattemæssige status (hvis de oplysninger, der blev forelagt Skatteforvaltningen med henblik på en forhåndsgodkendelse, var fyldestgørende og korrekte på tidspunktet for vedtagelsen af udbyttet og indgivet rettidigt). Bankerne hæfter dog for situationer, hvor disse særlige aktionærtyper ikke er de retmæssige ejere af det modtagne udbytte, jf. ovenfor.

Bankerne hæfter også objektivt for forskellen mellem 27 pct. og den indeholdte skat, hvis de ikke leverer de krævede oplysninger i indrapporteringen om de enkelte aktionærs beholdninger af aktier mv. i det pågældende selskab (såkaldt depotbreakdown) eller om aktionærens forhold i forbindelse med evt. efterfølgende stikprøvekontrol.

Aftalen med Finans Danmark er baseret på, at såvel danske kontoførende institutter som udenlandske depotbanker, som har registreret aktionæren, påtager sig den objektive hæftelse som betingelse for at kunne tilbyde deres kunder nettoindeholdelse af udbytteskat på danske aktier. Hvis disse udenlandske banker ikke ønsker at påtage sig denne hæftelse, vil de ikke kunne tilbyde deres kunder nettoindeholdelse, jf. også overfor.

I den tidligere version af modellen var det som udgangspunkt forudsat, at de kontoførende institutter ville anvende såkaldte ratepools – dvs. særlige omnibusdepoter, hvor aktiebeholdninger er inddelt efter skatteprocent – som metode til at sikre, at der ved nettoindeholdelse ville blive indeholdt udbytteskat med den korrekte skatteprocent. Med den seneste modelversion er der åbnet for anvendelse af andre løsninger end ratepools.

Derudover var der en række detaljer – heriblandt visse tidsfrister – som ikke var endeligt afklaret i den tidligere version af modellen, men som er præciseret i den seneste modelversion.